

קבלה לעם

העיתון השבועי של תנועת בני ברק • גיליון מס' 1 • יום ו' כ"ט אלול תשס"ו • 22 בספטמבר 2006

שנה טובה

השנה הקרובה עשויה להיות שנת התגלות המודעות - השנה שבה עם ישראל יבין מדוע זכה לתואר 'העם הנבחר'. כשזה יקרה, לא יהיה עוד צורך לחשוש מפני המלחמות הבאות או האיום הנשקף לנו. הרב ד"ר מיכאל לייטמן, משוכנע שאפשר לשנות את העתיד, כבר עכשיו

ראיון מגשי עם הרב ד"ר מיכאל לייטמן לכבוד השנה החדשה

הרב לייטמן, כיצד היית מסכם את השנה שחלפה? "שנת תשס"ו הייתה שנה מאוד מיוחדת לישראל. בשנה זו החלה מהפכה פיזיית בנוגע לזיהוי לחכמת הקבלה. אנשים הפסיקו לפחד ממנה. הם מוכינים היום לעזוב את הסטריאוטיפים ואת הסטיגמות שלהם על חכמת הקבלה שאותן צברו, הם התחילו להרגיש שאולי הם טובים: שחכמת הקבלה היא לחלוטין לא כפי שתיארו אותה. קבלה היא לא עסק שקמעות ולא במיסטיקה, אלא יש בה צופן פיזי וחכמה שקשורה מאוד לתעודי האישי של כל אחד ואחד. באמצעותה הוא יכול לשנות את עתידו, ולממש את עצמו ולכן כדאי לו להתעניין בה. המהפך הזה החל עוד בשנות התשעים, מ-1995. משהו התחלף, משהו קרה בעולם, שרעיונות הקבלה החלו לעניין הרבה אנשים. אפילו את אלה שלא מבינים בה, ולא יודעים עליה דבר, ואף רחוקים ונמצאים אי שם בקצה העולם, גם הם התחילו להתעניין בקבלה, ולדבר עליה. למרות שאני עוסק בחכמת הקבלה זה 30 שנה, ולמדתי את החכמה הזו 'פה לא פה' ממורי רובי, המקובל האלוקי הרב ברוך האדם לתלוי חיוני דבר, בנו בכורו של בעל הסולם וממשיך דרכו, אני עדיין נדהם מעוצמת השינוי שחל בציבור, שהחכמה הפכה להיות למרכז התעניינותם של אנשים רבים, ולדרך כל-כך מבוקשת."

שבעה מיליארד איש. לכן חשבון הנפש יהיה עכשיו אינטנסיבי ומוטיל מאוד. כי האדם יצטרך לתת לעצמו תשובות על קיומו ממש, ולא רק לאיזה כיוון ללכת, איזה מקצוע לרוכש, ובמה להצליח. במצב הנוכחי לא מדובר כבר על הצלחה, אלא על השאלה: 'האם יש לי שבביל מה לחיות?', לכן אני

הימים שלפני ראש השנה הם זמן לחשבון נפש אישי. האם לדעתך יש מקום גם לחשבון נפש לאומי?

"כותב בעל הסולם, שהאורות בכל חג וחו מסוגלים לקרב את האדם לתלוי חיוני דבר מאוד, ולכן בזמן חודש אלול נכון לעשות חשבון נפש כללי, לכל האומה. גם האנושות נמצאת בשלב מאוד מיוחד, שבו היא מגיעה לחשבון נפש כללי. היא מתחילה לגלות שיבה התפתחותית משך אלפי שנים, היא שגויה, השכל הניכר שום תוצאות טובות, והדבר ניכר. העם עייף ומיואש, אפילו הדור הצעיר עייף, עוד לפני שהתחילו לחיות, הם כבר מיואשים, נופלים לסמים, ורוצים לשכוח מהחיים. אבל דווקא המצב הזה הוא שקרקע פורייה לחשבון נפש נוקב שמתחיל בשאלה: 'שבביל מה באמת אני חי?', כי האדם כבר לא דורך אחרי כל מה שהחברה מציבה לו כערכים שאותם כדאי לרוכש, או ערכים שהוא מקבל ממוריו או מוצא בספרים, אלא האדם נמצא לבד עם עצמו. כל זה קורה מחמת האגו שגדל באדם עד כדי כך שכל פרט מרגיש את עצמו בודד, אפילו שנמצא בין

לכן חשבון הנפש יהיה עכשיו אינטנסיבי, ומוטיל מאוד. כי האדם יצטרך לתת לעצמו תשובות על קיומו ממש, ולא רק לאיזה כיוון ללכת

שמח ומלא תקווה שהפעם חשבון הנפש יהיה אמיתי. **מה להערכתך צפוי לנו בשנה הקרובה?** "עם ישראל קובע מה שיקרה בכל העולם. אני שומע את כל החששות, ההפחידים, את החרדות מפני המלחמות, פצצות האטום שאיראן מפתחת וכן הלאה, אך אין לנו סיבה לפחד. אם נקיים מה שמוטל עלינו, להביא את העולם לתיקון, אז כל הדברים המפחידים האלה, לא תהיה להם שום אפשרות לצאת אל הפועל, לא ללפנינו ולא כלפי כל האנושות, כי דווקא בנו תלוי העתיד הטוב של האנושות. על שום זה נקראנו 'העם

מה כולם רוצים מאיתנו?

ליהודים יש משימה - להוביל את כל האנושות אל דרגת הקיום הגבוהה ביותר שבני אנוש מסוגלים להגיע אליה.

מזה - הוא התהווה אך ורק למען מטרה זו. גם התפתחות האומה הישראלית, התרחשה בדרך שנה במאותה מהתפתחותן של שאר האומות. לכל אומה יש שורש גנטי המייחד אותה, ולעומת זאת ייחודה של האומה הישראלית הוא בשורשה הרוחני. היהודים הם הגבוהים להוביל את האנושות כולה אל דרגת הקיום הסיטוריה על קצה המזלג: אב האומה, אברהם אבינו, היהודי הראשון, נולד כבבלי, אי שם בין הפרת האנושי, הצליח אברהם לעבור מעל המחסום המפריד בין העולם הגשמי לזה הרוחני: אב האומה, אברהם אבינו, כתב אברהם את ספר הקבלה הראשון, 'ספר יצירה'. הוא החל להפיץ את תורתו בקרב תושבי האזור. במהלך הזמן הפכה קבוצת המלומדים הראשונית לעם שהלך וגדל. לימים נקרא העם הזה 'עם ישראל'. עד חורבן בית המקדש השני הרגיש עם ישראל את העולם הרוחני בנוסף לחייו הגשמיים. העם היה חייב להישאר

לפני כמה שבועות הסתיימה לה עוד מלחמה. נראה שאחת לכמה שנים אנו פושט חייבים לעבור מלחמה. זוהי השיגרה בארץ מאז הקמת המדינה ועד היום. בכל בניין יש מקלט, בכל בית יש מסכת אב"כ, כל ילד יודע מה לה עושה, שלקט לדבר על מושג כה 'טבעי' כמו 'פיגוע התאבדות' במדינות אחרות - שווייץ, אוסטרליה או איטליה למשל, חיים ללא איום של טילים ארוכי טווח או אוטובוסים מתפוצצים. למה לא יכול להיות כך גם כאן, אצלנו, בארץ? במה עניי שנים משאר מדינות העולם? ויותר מזה, מדוע עיני כל העולם שואות דווקא ל'חצי הסיכה' הזו על מפת העולם שנקראת ישראל? האם יש סיבה לכל הלחץ הזה? לכל המלחמות האלה ולכל תשומת הלב הזאת שאנו מקבלים מכל העולם? מקובלים המפריים לנו נבצרותם, שלעם ישראל תפקיד ייחודי במציאות. לפי אותם ספרים, לעם הזה אין כלל זכות קיום אם לא יממש את תפקידו כעם הנבחר, ויותר

דבר העורך צו השעה

ב-5 ליוני 1940, החליט הרב יהודה אשלג (בעל הסולם 1884-1954), מחבר פירוש הסולם לספר הזוהר, לעשות מעשה, הוא הוציא לאור את עיתון "האגמה", עיתון הקבלה הראשון בהיסטוריה של העם היהודי. "האגמה" הופץ לכל דורש, ועל אף לא מצאיו של בעל הסולם, הוא היה כתוב בשפה מאתגרת. בארץ ישראל של שנות ה-40 עורר הצעד תמיהה רבה. לאורך דורות נשמרה חכמת הקבלה בחדרי חדרים והותרה ליחיד סגולה בלבד. גם כיום, 66 שנה אחרי פרסום "האגמה", נראים מעשיו של בעל הסולם מהפכניים ומרחיקי לכת. אם כך, מה גרם לגודל מקובלי המאה ה-20 לפעול כפי שפעל? האם הרב אשלג הרגיש שמשוה השנתה?

אכן כן. בדומה לרב קוק (1886-1935) שחי בארץ בתקופה מקבילה, מסביר בעל הסולם במאמריו הרבים, שהדור כבר ראו ובשל לחכמת הקבלה. חזרתו של עם ישראל לארץ ישראל לאחר 2,000 שנות גלות, סימלה עבורו את תחילת הולדתו. לדבריו, על מנת שעם ישראל ישוב לארצו, נדרשת עליה רוחנית. אינו יכולים להסתפק בשמירה על קיומו הגשמי בלבד - הגיעה העת להתפתח. בעיני רוחו ייחל בעל הסולם לחיים חברתיים המושתתים על חוקי האיזון וההשפעה ההדדית מנות שתאיים לחוקי הטבע. אם לא נעשה כך נמצא בצרה. במידה ונוהג בחוכמה איזו גינע לפסגת האנושות, ושתווה לכוח העליון, לנצחיות ולשלמות. אם ננהג בטיפשות, איזו תעמת עם הטבע וסבול מייסורים וקוץ מוטע יגשים את המטרה. "קבלה לעם" הוא עיתון א-פוליטי, לא מסחרי, השואף להעביר את המסר העתיק של המקובלים לאורך הדורות בשפה פשוטה, קלה ומדעית. הוא מיועד לכולנו, חילוניים ודתיים, ספרדים ואשכנזים, צברים וערבים, חשבים ונחשבים, צעירים וותיקים. בימינו נראה כי כולם לומדים קבלה. חכמת הקבלה מקבלת צביון מדעי המציב אותה במרום פסגת המחשבה האנושית, אולם עדיין מתקשים רבים להבין: "מהי באמת הקבלה ואין היא יכולה לשפר את חיי?"

התדמית המיסטית ממנה סבלה הקבלה לאורך שנים, והשימוש המזדמן, הפוליטי והמסחרי שעושים בה חוגים שונים, מטעה ומאכזב רבים. מועד יציאתו לאור של "קבלה לעם" לא תוכנן מראש אלא נולד מתוך צורך. חשנו כי 'צו השעה' מחייב לפעול. מטרת העיתון להפיץ בצורה חופשית את הידע העתיק בחכמת הקבלה, בשפה פשוטה לא מגמתית וללא תשלום. אנו מאמינים כי חכמה זו יכולה וצריכה להביא לשינוי יסודי בתפיסתנו את עצמנו כיחידים וכעם. ראש השנה הוא מועד נפלא להתחלות חדשות. כולנו תקווה ש"קבלה לעם" שעושה את צעדיו האנושיים עתה, יוסיף לכולנו מימד נוסף, ויתרום לאחדות ואהבה בקרב עמנו.

ברכת שנה טובה ומוקדם בהצלחה לכולנו.

מחובר בטבורו לעולם החומר ולא להסתפק רק בחיים רוחניים מכיוון שמשמיתו הייתה להעביר את שיטת ההתפתחות הרוחנית שגילה, לכל אומות העולם. זאת תכונה זו התהווה לעם מלכתחילה. האנושות כולה היא גוף אחד כללי, ובתוכו לכל אומה תפקיד משלה. ליהודים תפקיד מיוחד והוא לממש את שיטת התיקון ולהעבירה לשאר אומות העולם. זו שמעוטה הביטוי להיות 'אור לגוים'. כדי לגרום לכלל האנושות לרצות להגיע לפסגת הרוחניות, חייב עם ישראל להגיע לשם ראשון. כל עוד אנו מתממהים, גובר הסבל. לפי חכמת הקבלה אנו עם נבחר שיטת תיקון האנושות נמצאת בידינו; הואי אותה התורה שקיבלנו בסיני, אותה שיטת התפתחות רוחנית הפרושה לפנינו בכל ספרי הקבלה המקוריים. אומות העולם ימשיכו להאשים אותנו, אפילו בתת מודע, בסיבות לכל תחלואי העולם. הן ילחצו עלינו עד שלא נמסור את החכמה, וחשוב עוד יותר - עד שלא נתחיל לממש אותה על עצמנו.

המשך בעמוד האחורי

המשמעות הקבלית של המושג "ארץ" היא רצון. חכמת הקבלה מסבירה לנו כי כל התורה כולה מדברת תמיד על אדם אחד ועל המצבים העוברים עליו. לדוגמה, בפסוק על אברהם אבינו, "לך לך מארצך... אל הארץ אשר אראך", הבורא פונה לאברהם אבינו ואומר לו: צא מכאן, מארצך, כלומר צא מהרצונות המוכרים לך, האגואיסטיים שבך, שאינם נולדת, צא אל אותנו רצון אלטרואיסטי שאראה לך.

"כל התורה, בפירושה הרוחניים כולם, צריכה היא להתעלות אצלנו. כל מי שיש אומץ בלבבו, כח בעטו ורוח ה' בשמתו, קרוא הוא לצאת אל המערכה ולצעוק, הבו אור".

הרב אברהם יצחק הכהן קוק, (1865-1935) מקובל, פוסק והוגה דעות. הרב הראשי הראשון לישראל

קמפוס קבלה
כל אחד יכול ללמוד

לכל דבר יש הסבר

בדיוק כפי שהעולם הזה אינו יכול להתקיים בלי חוקים, גם בעולם העליון יש חוקים שמשפיעים עלינו, גם אם אנחנו לא ממש מודעים לקיומם

מאת גלעד שדמון

אם אנו רוצים להכיר את התופעות המתרחשות בעולם שבו אנו חיים, עלינו להבין קודם כל מה מקורן, מנין הן מגיעות אלינו. אם נתבונן במתרחש בפשטות, עלינו להודות שאין לנו מושג מדוע קורה מה שקורה סביבנו, החל מהתופעות הפשוטות ביותר כמו מזג האוויר למשל או מצב הרוח המשתנה, הבריאות והחולי, פגישה מקרית עם קול המעבר, וכלה בפריצתן של מלחמות עקבות מדם, או לחלופין ניצחון במשחק כדורסל בהפרש של נקודה אחת. לאחר שמשוהו כבר התרחש, אפשר למצוא לו אלף סיבות בהתאם למידת היצירתיות והססגוניות של הדמיון האנושי, ותמיד יש הסברים: "אני חולה כי אתמול לא לבשתי בגדים חמים אחרי המקלחת", "המאמן הזה לא יודע לקבל החלטות ברגעים החשובים", ועוד. אבל בינינו, הכול תירוץ. חכמת הקבלה חוקרת את המקור שממנו נובעות כל התופעות. היא מתארת את ההתנהגות בעולמנו על פי חוקי טבע מוחלטים, הנסתרים מהאדם הרגיל ולא כאוסף של תופעות מקריות. דוגמה לכך, הוא כוח המשיכה הפועל עלינו. ברור שאם נעמוד על כיסא ונקפוץ לרצפה זה יהיה נחמד, אולם אם נקפוץ מן הקומה השלישית של בניין עלול להתרחש אסון. בדוגמה זו, הטעות והתוצאה הן מיידידות, והתוצאה מתקשרת בעינינו ישירות לסיבה - כואב לי כי קפצתי ממקום גבוה. אבל אם נדמיין לעצמנו שקיימת השהיה כלשהי בין הקפיצה לבין הכאב הנובע ממנה, נוכל להבין על מה מדברת הקבלה. הקבלה רואה את הסיבה ואת התוצאה, הנובעת ממנה, ואילו אנו מרגישים רק את התוצאה, בלי להבין את הקשר לסיבה, לגורם שלה. חוק הכבידה הוא חוק, לא ניתן לעקוף אותו או לשקר לו. לכל היותר נוכל ללמוד אותו ולהתנהג על פיו. אבל אם עדיין איננו מכירים אותו ואיננו רואים את הקשר בינו לבין התוצאה הנובעת ממנו, איך נוכל להימנע מהנפילה הבאה.

על כך עונים לנו המקובלים בבירור: אי ידעת החוק אינה פוטרת מעונש. אינך יכול לקפוץ מהבניין ולומר: "אופס, סליחה, לא ידעתי". כך בדיוק פועלים גם החוקים שעליהם מדברים המקובלים, ולכן אם רצונך ליהנות מהחיים ולממש אותם עד תום, עליך להכיר את החוקים.

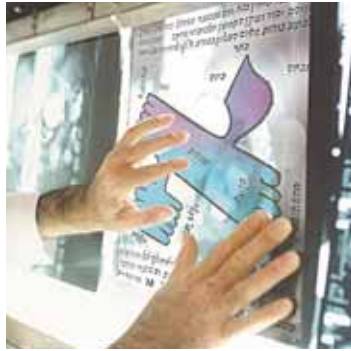
חוק שורש וענף

החוק הראשון שנכיר נקרא "חוק שורש וענף". חוק זה קובע כי כל מה שמתרחש בעולמנו הגשמי הוא העתקה של מה שמתרחש בעולם עליון יותר. חכמי הקבלה מספרים לנו על עולם עליון שעתה נעלם מחושינו, אבל עבורם הוא מוחשי מאוד, מוחשי כל-כך עד שכל המקובלים מרגישים אותו ומתייחסים אליו כאל עולם אמיתי, ואילו לעולם שאנו רואים הם מתייחסים כאל עולם התוצאות הנובעות מהעולם העליון ההוא. לעולם שהם רואים הם קוראים "עולם הסיבות" או "עולם השורשים", ואילו לעולם שאנו רואים הם קוראים "עולם התוצאות" או "עולם הענפים".

כל מה שאנו חושבים, חשים, מרגישים, מדמינים, רואים, שומעים וכי' כבר נקבע קודם והוחלט בעולם גבוה יותר, בלי שדע על כך דבר. הרב יהודה אשלג (בעל הסולם) מתאר זאת כך: "אין לך פרט של מציאות או של מקרי המציאות המצוי בעולם התחתון שלא תמצא דוגמתו בעולם עליון הימנו, בצורה שווה כמו ב' טיפות של מים. ונקראים 'שורש וענף'. כלומר, שאותו הפרט, הנמצא בעולם התחתון, נבחן לבחינה של ענף בערך הדוגמא שלו, המצוי ועומד בעולם העליון, שהוא שורשו של הפרט התחתון, מפני שמשם נחתם ונתהווה הפרט ההוא בעולם התחתון" (מאת "מהות חכמת הקבלה").

אז מה עושים עם זה?

המקובלים מאפשרים לנו להתערב במערכת ולשנות את גורלנו. השינוי מתחיל קודם כל בכך שנלמד להכיר את פועלת המערכת. אם במצבי הנוכחי אני יכול לשנות דבר, אבל יש מקום אחר שבו יש לי

אם יש מישהו בעולם שכבר הגיע לשליטה כזו על מערכת החוקים, כיום או אי פעם בהיסטוריה, אז גם אני יכול, גם אתה יכול, גם אתה יכול, כולנו יכולים.

אפשרות לשנות את גורלי ולקבוע אותו, חשוב מאוד שאדע זאת. למה? בכדי שאפסיק לבזבז את זמני ואת מרצי לריק בניסיונות שווה להיות מאושר כפי שנהגתי לחפש הנאות עד עתה; הדבר חשוב גם כדי שאתחיל לחפש את הדרך לאותו מקום שבו אפשר באמת לשלוט על המערכת.

אם יש מישהו בעולם שכבר הגיע לשליטה כזו על מערכת החוקים, כיום או אי פעם בהיסטוריה, אז גם אני יכול, גם אתה יכול, גם אתה יכול, כולנו יכולים.

השאלה היחידה היא האם זה חשוב לי עד כדי כך שארצה לצאת למסע, לדרך המובילה אל הכרת העולם העליון. האם המטרה הרוחנית מעניינת ומסקרנת אותי במידה כזו, שאסכים להקשיב למקובלים וללמוד מהם איך מגיעים אל האושר הנצחי השלם והטוב.

ראש השנה הרוחני

בקרב נתיישוב יחדיו לסעודת החג. לצידינו ישבו בני משפחה ואנשים אהובים, נאכל מאכלים מסורתיים ונקיים את מנהגי החג, אבל האם אנחנו באמת יודעים מה מסמל ראש השנה?

מאת אבירם שדה

על פי חכמת הקבלה, חגי ישראל מתארים בצורה סמלית את תהליך ההתפתחות הרוחנית של כל אדם ואדם. ההתפתחות הרוחנית היא תהליך מחזורי המכונה "שנה". הכוונה היא שבכל מצב חדש האדם עובר את אותן החוויות, רק ביתר עמקות ובהירות, העוזרות לו להבין טוב יותר את עצמו. כך מתחלפים אצל המקובל 6,000 מצבים של התפתחות רוחנית, עד שהוא מצליח לחוות את כל ההנאות שכן אנוש יכול לחוות. במהלך "השנים" הללו המקובל נתקל פעם אחר פעם במצבים המסייעים לו לעלות לשלב הבא. למצבים האלה קראו המקובלים "חגים, מועדים ושבתות".

"אדם הראשון"

התורה מספרת לנו שהעולם נברא במהלך שישה ימים, שישה מהלכים של שינוי בין אור לבין חושך. ביום השישי נברא "אדם הראשון", ומשם לפני השבת הוא חטא וגורש מגן עדן. "אדם הראשון" מצוין מצב של שלמות, אחדות של כלל הנשמות. מכיוון שחטא נחלקה נשמתו לאלפי חלקים - נשמות - והקשר ביניהם נותק, בכל אחד מאיתנו נמצאת אחת מאלפי הנשמות האלה. תפקידנו לאחד את כל הנשמות לנשמה אחת - נשמת "אדם הראשון". כך נוכל לתקן את "החטא" ולחזור "לגן העדן".

תקופת ראש השנה מזכירה לנו שעלינו להתחיל ולתקן את נשמותינו עד שתחזורנה למצבן הראשוני, לאחדות. אדם שמתחיל את התיקון הרוחני שלו בחלק של נשמת "אדם הראשון" שבו, מגלה במהלך עשרת הימים הראשונים - שבהם הוא חווה את עשרת המצבים הרוחניים - את הפער בין מצבו לבין המצב שממנו נפלה נשמתו. וכך הוא מגיע לתיקון נשמתו הנכללת מעשר ספירות, שאותן מסמלים לנו עשרת ימי תשובה. כשהוא מבין את גודל

הפער, הוא מבקש כוחות לתיקון ומרגיש שהוא זקוק לכפרה. המצב הזה נקרא ברוחניות "יום הכיפורים".

זוהי סדרת המצבים הרוחניים שעובר האדם: **מראש השנה** עד יום הכיפורים - מגלה האדם מה עליו לתקן.

ביום הכיפורים הוא מבקש כוחות שיעזרו לו להיטיב;

בסוכות הוא מקבל את הכוחות הללו ועובר תיקון; **ובשמחת תורה** הוא מסיים בשמחה את מלאכת איחוד חלקי "אדם הראשון".

מכיוון שמדובר במצבים פנימיים שאינם תלויים בימות השנה, יכול המקובל לעבור שנה שלמה במהלכם של יומיים גשמיים. קצב השינויים הפנימיים הוא הקובע את אורכו של התהליך. משום כך חשוב לזכור שראש השנה הגשמי הוא רק תזכורת למצב הרוחני שהוא מייצג. מקובל יכול להיות במצב שנקרא "ראש השנה הרוחני" גם בכל יום חול רגיל.

בסך הכול עובר כל מקובל 6,000 שנה של שינויים במהלך חייו, עד שהוא מגיע למצב שבו הוא גמר לתקן את נשמתו, את חלק "אדם הראשון" שבתוכו. בכך הוא מסיים את תפקידו ואינו צריך להתגלגל עוד "היוצא מזה, שכל אחד שנולד, נולד רק עם חלק קטן מחלקו של נשמת אדם הראשון, וכשמתקן חלקו כבר לא צריך עוד הפעם להתגלגל. לכן אין אדם יכול לתקן רק מה ששייך לחלקו, ועל זה כתוב בספר "עץ החיים" "הארי" זל", "אין יום דומה לחברו ואין רגע דומה לחברתה, ואין אדם דומה לחברו... אלא כל אחד צריך לתקן מה ששייך לחלקו". **ברצוני לבנות את כל עם ישראל בברכת שנה טובה ומייחלים שזוכה להגיע יחדיו לראש השנה האמיתי, לקיים את תפקידו ולהגיע לשלמות כבר בחיים האלה.**

קבלה בטלויזיה

מיליון וחצי
בתי אב
כבר מחוברים

בערוץ המקומי

ערוץ 25 ב-HOT

ערוץ 98 ב-YES

יום ב' בשעה 20:30,

יום ה' בשעה 08:00-20:30

יום שישי בשעה 15:30

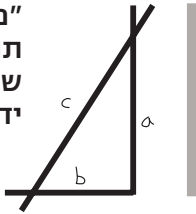
וגם בערוץ הטלויזיה באינטרנט

www.kab.tv 24 שעות ביממה

המקובלים טוענים כי במציאות הרוחנית זמן ומקום אינם קיימים כלל. אם כך, מה מקורה של תחושת ה"זמן" שבאדם? "זמן רוחני" פירושו סדרה של מצבים. בעל הסולם מסביר כי "זמן רוחני פירושו מספר מטיים של חידושי שינוי צורות, המסובבים זה מזה, קודם ואחר-כך, סיבה ומסובב". במילים פשוטות, האדם עובר במהלך חייו שרשרת של מצבים, ללא תלות בזמן. בידי האדם להחליט אם יעבור אותם במהירות ובשמחה או שמתעלם באיטיות ובייסורים. ביכולתו של האדם לשלוט בזמן, כפי שנאמר: "ישראל מזרזים את הזמנים".

"מורי, פיתגורס, אבי הפילוסופיה, קיבל את תורתו מהיהודים ולא מהיוונים. והוא הראשון שתירגם את המילה "קבלה", שלא הייתה ידועה לבני ימיו, למילה היוונית "פילוסופיה"."

יוהנס רויכלין (1522-1455)
הוגה דעות גרמני, עסק בחקר העברית ותרבותה

טור אישי

המסע הפרטי שלי

לפעמים צריך ללכת קצת רחוק, כדי להבין מה היה לך בדידים

מאת רועי מירון

נסה להגדיר זמן...
נראה שבארץ ההגדרה הטובה ביותר לזמן היא "החגים". דבר איתי "לפני החגים", אחזור אלייך "אחרי החגים" אנחנו לא נהיה פה "בחגים", איפה אתם "בחגים"? אני דווקא אוהב את "החגים", לא תמיד אהבתי. פעם הייתי מנסה למצוא כל תירוץ אפשרי כדי לא להיות פה כשזה מתחיל. לפני כמה שנים אפילו התנדבתי לשירות מילואים כדי שתהיה לי סיבה מספיק טובה להיגד: "אני לא יכול לבוא".
אחר-כך השתכללתי. הייתי נוסע לחו"ל, לפעמים רק יורד לסיני - הכול רק כדי לברוח מזה... למה? לא יודע. יש משהו קצת בדיק בכל העסק הזה.

תירוץ מעולה. מצאתי את עצמי ב"לאדק", חבל הארץ הצפוני ביותר של הודו, אחרי רכס ההימלאיה, והרגשתי משהו שקשה להתעלם ממנו... הלכתי שם בשוק והרגשתי שהיום ערב חג, קצת כמו שהייתי הולך עם אמא לשוק בנתניה, לקנות ירקות ובשר, המולה כללית של עשייה חגיגית. חזרתי לחדר שלי ב"גסט האוס" ולא יכולתי להירגע. הרגשתי שאני צריך לעשות משהו. אולי "צריך" היא לא מילה טובה, היא מבטלת את חופש הבחירה של האדם - וביתר דיוק, הרגשתי שאני רוצה לעשות משהו...
חזרתי לשוק, ולכל ישראל שפגשתי אמרתי שאני מארגן ערב ראש השנה אצלי ב"גסט האוס" וכולם מוזמנים. קניתי חלה עגולה שתהיה שנה שלמה ויפה כמו עיגול, בלי קצוות משוננים, תפוח ודבש שהיה מתוק מתוק.

בערב אמרתי כמה דברים והקראתי את "תפילת הדרך". לא יודע למה, אבל הרגשתי שזה המעשה הנכון. כל שנה מתחילה דרך חדשה, ובכלל הייתי בתחילת הטיול שלי, בתחילת המסע הפרטי שלי, ולא ידעתי לאן אני הולך ומה עתיד לקרות לי, אבל קיוויתי לטוב. סבתא שלי אומרת, שאם הכנסת לתבשיל רק דברים טובים, טריים, שאתה אוהב, אין סיכוי שהתבשיל שלך לא יהיה טעים...
גיליתי שהחיים הם כמו טיול ארוך. בכל יום אינך יודע טוב. יקרה ומה תפגוש בדרך, אבל אתה מקווה שהיה משהו. כל יום הוא כמו יום-הולדת, אפשר להסתכל מחדש על החלומות שלך וכל מה שיתמיד רצית לעשות, וכל יום הוא הזדמנות לעשות צעד נוסף אל עבר הגשמת החלום. כל יום שנובר הוא ראש השנה, דווקא הריקנות היא סימן להזדמנות שבאה כדי להתקדם, לקנות רצון חדש ולהתחיל להרגיש אותם שמחשבה יוצרת מציאות. האמת היא שיש בה משהו, אפילו משהו מחייב: זה מחייב אותי לשמור על כוונה, לרצות באמת להגיע למצב שכבר היום יהיה טוב יותר, לא אחרי החגים, לא מחר, אלא היום, כאן

זה לא משום שאני לא אוהב את המשפחה שלי, זה גם לא משום שכולם פתאום נחמדים מדי זה אל זה רחוב. זה גם לא הארוחות עם יהודים, אלה שאתה רואה רק באירועים אלה. זה גם לא כל החשבונות הקטנים של אמא עם האחיות שלה, עם הגיסות ועם סבתא, בכלל "חגיגה". ובני הודים, שמעולם לא מצאת איתם שפה משותפת עוד מאז שהיית ילד. בהתחלה יש מבוכה וחיוכים מאולצים, ושאלות כמו: "מה קורה עם הילומדים", ו"איך הולך בעבודה", בסוף זה נגמר ב"שמור על קשר", אף שברור לכולנו שלא נעשה זאת. ואז מתיישבים לאכול את אותו אוכל חגיגי שיש תמיד בתו - מה שנקרא "הארוחה". בארוחה הזו אמא עושה את כל הניסיונות הגסטרונומיים, ותמיד מכינה הרבה יותר אוכל ממה שצריך, ואתה חייב לאכול הכול, להתמלא עד שאתה מתפוצץ, ולהגיד שהיה "מה זה טעים". אבל באמת, גם זו לא הסיבה שבגללה לא אהבתי את החגים.
האמת היא שאני לא אוהב נקודות ציון. יש בהן משהו מלחיץ. בחגים אתה תמיד מרגיש שאתה מודד את עצמך: איפה היית, איפה היית רוצה להיות, ואיפה

האמת היא שאני לא אוהב נקודות ציון. יש בהן משהו מלחיץ. בחגים אתה תמיד מרגיש שאתה מודד את עצמך: איפה היית, איפה היית רוצה להיות, ואיפה אתה עכשיו

אתה עכשיו. זה קצת מזכיר לי ימי הולדת. תמיד חשבתי שיש אנשים שלא אוהבים את היום שמזכיר את החלומות שהיו להם, וכמה הם רחוקים מהגשמה שלהם. כשעברתי לתל-אביב אמרתי לעצמי שהפעם זה יהיה אחרת. הודעתי חגיגית שהשנה אני עושה את החג עם חברים במקום עם הודים. ובאמת היו שם אנשים קרובים יותר, וניסיון לעשות מעין "סעודת חג - עכשווית, תל-אביבית, כזה כאילו". אבל התחושה נשארה אותה תחושה, משהו ריקני, לא שייך, ואפילו לא נעים.
אני זוכר שלפני ארבע שנים נסעתי להודו. כתמיד, תכננתי את תחילת הטיול שלי קצת לפני "החגים". זו נראתה לי הזדמנות נפלאה לברוח מכאן ועוד עם

ועכשיו, זה נתון בידיים שלי. אזלי זה מה שהפחיד אותי כל הזמן הזה, האחריות הזאת, ההרגשה שהחיים שלי בידיים שלי ויש לי מה לעשות כדי שהם ייראו אחרת, שעכשיו זה לא מצוין להתחיל החלטות, לעשות מעשה - ולו גם הקטן ביותר - שביא איתו שינוי והתחדשות.
סבתא שלי אומרת, ששמו לנו את השמש רחוק כל-כך כדי שנוכל כולנו להסתכל על השקיעה ולהיות ממנה. אם היינו עומדים קרוב אליה, היה לנו חם מכדי להתחיל להתרגש...
לפעמים צריך ללכת קצת רחוק כדי להבין מה היה לך תמיד בידיים.

חג שמח

אישים בקבלה

הרב יהודה לייב אשלג (1884-1954)

מקדם את הרעיון

בעל הסולם לא הסתפק בהעלאת רעיונותיו על הכתב אלא פעל רבות לקידום, ואף נפגש לשם כך עם ראשי היישוב, עם מנהיגי תנועות הפועלים ועם אישי ציבור, ובהם דוד בן-גוריון, זלמן שזר, משה שרת, חיים ארלוזורוב, משה ארם, מאיר יערי, יעקב חזן, דב סדן וחיים נחמן ביאליק.
דוד בן-גוריון, שעל פי הנאמר באחד ממכתביו נפגש עם אשלג "הרבה פעמים", הופתע בפגישותיהם: "אני רציני לדבר איתו על קבלה, והוא איתי על סוציאליזם" (ארכיון בן-גוריון, יומנים).

לכאורה מפתיע לראות כי בעל הסולם חפץ להתקרב אל תנועת הפועלים העברית ולא ראשיה, שהרי בינם לביןם היה הבדל חיצוני וממלטי גדול, אולם עיון מעמיק בכתביו חושף דמות מורכבת ומרתקת של איש משכיל ורחב-אופקים הבקי בחכמות רבות, המעורה היטב במתרחש בארץ ובעולם ובעל דעות מהפכניות ומחיקוקות לכת בתעוזתו.

על האיש

בתחילת שנות החמישים של המאה העשרים יצא פרופ' שלמה שוהם, שכעבור שנים היה מבכירי הקרימינולוגים וחתן פרס ישראל על פועלו בתחום, לחפש את הרב המקובל יהודה אשלג [...] באותו זמן אשלג ניסה להדפיס את 'הסולם', התרגום העברי והפרשנות שכתב על ספר הזהר. בכל פעם שהצליח לגייס מעט כסף, מתרומות קטנות, היה מדפיס חלקים מן 'הסולם' שלו. מצאתי אותו עומד בבניין רעוע, חורבה כמעט, ליד מכשך דפוס ישן. הוא לא היה מסוגל להרשות לעצמו לשלם לסדר, ולכן סידר את אותיות הדפוס בצנמו, כשהוא עומד מעל המכונה במשך שעות בכל פעם, אף שהיה בסוף שנות השישים לחייו. הוא היה ללא ספק צדיק - איש צנוע, עם מאור פנים. מאוחר יותר שמעתי שהוא בילה כל-כך הרבה שעות בסידור הדפוס, עד שהעופרת פגעה בבריאותו".

(מתוך "הארץ" 17 בדצמבר 2004)

דומה שרק 60 שנה לאחר פטירתו מתחילים חוגים שונים בחברה הישראלית, באקדמיה ובעולם כולו להכיר את גדולתו של המקובל הצעום הזה. כיום כמעט כל לימוד הקבלה בזמנו, כמו גם הגישה אל מקורות הקבלה השונים, מתאפשר הודות לפועלו הנירחב וההיסטורי. בנינים האחרונות זוכה תורתו לתשומת לב נרחבת בציבור וזוכה להצלחה רבה. מאות אלפים ברחבי העולם לומדים את משנתו שבפנות שנותו ומחקרים רבים נעשים על ספריו. מכתביו מתגלה לכל דמותו של האיש ששלל את הדרך לקימה הרוחנית של עם ישראל.
בעל הסולם נפטר בשנת 1954 ואת דרכו המשך בנו הבכור, הרב ברוך שלום אשלג.

מכונה "בעל הסולם" על שם "הסולם" - הפירוש שכתב לספר הזהר. כל ימיו עסק בעל הסולם בפירוש חכמת הקבלה, בחידושה ובהפצתה בשדרות העם. הוא פיתח שיטה ייחודית ללימוד הקבלה, המאפשרת לכל אדם באשר הוא לחקור את המציאות שבה אנו חיים ולהתוודע אל שורשיה ואל מטרתה.
בעל הסולם נולד בפולין. בגיל 19 הוסמך כרב על ידי גדולי הרבנים, ושימש במשך 16 שנה כדיון וכמורה בוורשה. מורו היה ר' יהושע מפורטוב. ב־1921 עלה בעל הסולם ארצה והתיישב בעיר העתיקה בירושלים. שמעו עבר מפה לאוזן על ידי יהודים שעלו מפולין, ועד מהרה הלך שמו לפניו ובעל ידע רב בחכמת הקבלה. אט-אט התקבצה סביבו קבוצת תלמידים, והם החלו לבוא לביתו בשעות הקטנות של הלילה כדי ללמוד קבלה. מהעיר העתיקה עבר בעל הסולם להתגורר בשכונת "נבעת שאול", ואף כיהן במשך שנים אחדות כרב השכונה.

יצירותיו

בשנים 1926-1928 שהה בעל הסולם בלונדון. בהיותו שם כתב את הפירוש "פנים מאירות" ו"פנים מסבירות" לספר "עץ חיים" של הארי הקדוש שהודפס ב־1927, ואף ניהל חליפת מכתבים עם תלמידיו, שלימים פורסמה בספר בשם "פרי חכם". במהלך שנת 1933 פרסם את הקונטרסים "מתן תורה", "הערבות" ו"השלום".

שתי יצירותיו העיקריות, פרי עמל של שנים ארוכות, הן "תלמוד עשר הספירות" המיוסד על כתבי הארי" ופירוש "הסולם" לספר הזהר. הוצאתם לאור של 16 חלקיו של "תלמוד עשר הספירות" החלה בשנת 1937. בשנת 1940 יצא לאור ספרו "בית שער הכוונות", הכולל את הפירוש "אור פשוט" ללקק קטעים נבחרים מכתבי הארי". פירוש "הסולם" לספר הזהר נדפס 18 כרכים בין השנים 1945-1945. לאחר-מכן כתב בעל הסולם שלושה כרכים נוספים ובהם פירוש על "זוהר חדש". הוצאתם לאור הסתיימה בשנת 1955 לאחר פטירתו.

בעל הסולם לא הסתפק בהעלאת רעיונותיו על הכתב אלא פעל רבות לקידום, ואף נפגש לשם כך עם ראשי היישוב, עם מנהיגי תנועות הפועלים ועם אישי ציבור, ובהם דוד בן-גוריון, זלמן שזר, משה שרת ורבים אחרים.

וכן כתב בעל הסולם בהקדמה לספר הזהר: "קוראתי הביאור בשם 'הסולם' להורות, שתפקיד ביאורי הוא בתפקיד כל סולם, שאם יש לך עליה מלאה כל טוב, אינך חסר אל 'סולם' לעלות בו, ואז כל טוב העולם בידיך" (אות נח).
בעל הסולם חיבר סדרת הקדמות המכילות את התלמיד ללימוד נכון של כתבי הקבלה והמבארות את דרך הלימוד, ובהן "מבוא לספר הזהר", "הקדמה לספר הזהר", "פתיחה לחוכמת הקבלה", "פתיחה לפירוש הסולם", "פתיחה כוללת לעץ חיים" ו"הקדמה לתלמוד עשר הספירות".
בשנת 1940 הוציא בעל הסולם לאור את עיתון "האקמה". בשנותיו האחרונות הוא כתב את "כתבי הדור האחרון", ובהם ניתח משטרים חברתיים שונים ואף התווה תכנית מפורטת לבניין החברה העתידית המתוקנת.

השחקן משה איבגי רוצה לדעת אם יש טעם להתחיל ללמוד קבלה, או שמדובר בעוד אופנה חולפת הרב ד"ר מיכאל לייטמן, משיב לו.

עם משה איבגי

מהי קבלה?

חכמת הקבלה מסבירה לאדם את כל מקורות חייו, מה שורש נשמתו, לאיזו מטרה הוא בא לעולם, באיזו צורה עליו לממש את עצמו ומה המשך חייו בעולם הזה. היא מבולה אותו למימוש בכל תהליך חייו בעולם הזה. אם האדם מגלה צורך לממש את חייו מתוך השאלה: "מה הטעם בחיי?", הוא מגיע בדרכים שונות לחכמת הקבלה ובכך פותח לעצמו מסלול למימוש עצמי מושלם.

הקבלה היא שיטה להשגת העולם הרוחני. היא ממלמדת אותנו על העולם הרוחני, ועל ידי הלימוד בה אנו מפתחים חוש נוסף. בעזרת החוש הזה אנו יכולים ליצור קשר עם העולמות העליונים. הקבלה היא לימוד מעשי מאוד. האדם לומד על עצמו, מיהו ומה טבעו. הוא לומד מה עליו לעשות עכשיו על עצמו, ומה עליו לשנות בתוכו, שלב אחר שלב, צעד אחר צעד, עד שגישם את המטרה שלשמה נברא. (מתוך הספר "קבלה, מדע ומשמעות החיים")

איך מסבירה הקבלה תופעות על-טבעיות כמו שיטות לריפוי ללא מגע או מסעות אל מחוץ לגוף?

כל אלה הם תחושות ורגשות פסיכולוגיים של האדם, השייכים לעולם הזה, אין כאן דבר שהוא מעל העולם שלנו. ריפוי על ידי מגע וכל מיני "פלאים" אחרים אינם קשורים כלל לעולם הרוחני ולקבלה. כל הדברים האלה קיימים במציאות, כמו המשפחה של עצם אחד על משנה שחלקה הוא בתת-מודע, אבל תופעות אלה הן עדיין בגדר העולם שלנו, המושפע מחוקים של טבע גשמי-אנואיסטי.

הקבלה מיעדה לך לחיות בעולם הרוחני, במקביל לעולם שלנו, דרך המאפשרת לך להרגיש, להבין ולראות את כיוון ההתפתחות האישית שלך ושל כל האנושות. כך תראה את חייך - בעבר, בהווה ובעתיד - ראייה נכונה יותר ותחיה את חייך באורח "חכם" יותר. (מתוך הספר "חוויה ושמה קבלה")

מהו הקמע המומלץ ביותר עבור הצלחה בזוגיות?

קבלה היא מדע בעל חוקים ברורים ומדויקים, שיש ללמוד אותם. אין לקבלה שום קשר לשימוש בקמעות ובברכות או לדברים דומים הנעשים בשמה. מקורם של דברים אלה בתקופה שבה הקבלה הייתה נסתרת. ספרי הקבלה מסבירים במדויק מהם הצעדים שאדם צריך לעשות כדי לרכוש לעצמו את המדע הזה. בעזרת הידיעות שתרכוש בעצמך תלמד מה הדבר הנוכחי ביותר שעליו לעשות בכל תחומי החיים, ובכלל זה גם בזוגיות. (מתוך הספר "ראיון עם העתיד")

מערכת השאלות "קבלה לעם"

עורך ראשי: מ. שרון
עורכי משנה: ר. לייטמן, א. שדה
חברי מערכת: י. זיו, כ. פרי, י. עובדיה, ד. אקרמן
עיצוב גרפי: ט. שמעוני, ר. יויב, מ. אדמוני

שאלות, הערות ותגובות למערכת: questions@kbb1.com

לי, לא כדאי להשיג יותר, זה כבר קשה מדי". כלומר, הוא מתאזן במקום מסוים, מגיע לרווייה, ונעצר. כך גם בחכמת הקבלה: אם שאלת האדם היא אמיתית, מהי מטרת חייך בשביל מה אני חי? למה שם בנוי העולם הזה? מה הוא אמור לתת לי? ומה עליו לתת לך? כלומר, אם שאלותיו הן שאלות חיים עקרוניות, הוא לא ייעצר בקנייית בקבוק מים קודשים, ילגום ממנו ויחוש בטוב, אלא ירגיש שעליו להשיג את התשובה הברורה. הוא יהיה חייב להרגיש שהוא שולט במצב, שהוא רואה, מרגיש, חוקר ומשיג. אחרים לא יחשו חייבים בכך. לכן ללימוד חכמת הקבלה האמיתית מניעים רק אלה שהתעוררו בהם השאלות: "מה הטעם בחיי?", "שבביל מה אני חי?", "בצורה אמיתית ופנימית, דובר לא יספק אותם מלבד מענה לשאלה זו.

משה איבגי: אתה יכול לומר לי בכמה משפטים מה יש בקבלה שיכול לפתור את בעיות העולם? מה יש בה שיכול להעביר אותנו לשלב הבא?
הרב לייטמן: היא מוקחת את עיני האדם. היא האמצעי שבעזרתו ניתן לראות שבת מציאות עליונה יותר, שבה נמצאים כל הכוחות המפעילים את עולמנו ואתונו.

האדם מעל דרגת העולם הזה. חכמת הקבלה אינה משפרת את חיי האדם בעולם הזה. בכל מיני מקומות מוכרים "סגולות" שבאמצעותן יהיה כביכול טוב לאדם בעולם הזה: הוא יצליח בעסקים, בזיווג, בבריאות וכו' הלאה. אבל כל אותם קמיעות ומים קדושים זרים לקבלה ומנוגדים לה לחלוטין. כנראה שאנשים צוקקים להם כדי להרגיש ביטחון בחייהם, ולכן הם משלמים תמורתם.

רבים רוצים להקים תחת שמה של הקבלה עסק משגשג ולמכור דברים שיש בהם כביכול כוחות על-טבעיים, אבל כל זה מעולם לא היה שייך לקבלה.

משה איבגי: השאלה היא אחרת: מי מגיע לקבלה האמיתית ומי מגיע לחוגי ה"קבלה" למיניהם? הרב לייטמן: האדם מגיע לכל מצב ומקום לפי דרישה, לפי החיסרון שלו, ושם הוא נשאר. כיצד האדם מתפתח בחיים? הוא משיג משהו, ומיד מרגיש שהוא רוצה יותר ויותר מזה, וכן הלאה, עד המקום שבו הוא חושב, "מספיק

שה איבגי: היום מנסים לאסוף מכל וכל, את כל מי שרוצה לבוא וללמוד קבלה.

האם כל אחד ראוי ללמוד קבלה? האם כל אחד יכול להבין את המשמעות הגדולה שלה, או שאנשים נתפסים בה והופכים גם את הקבלה למעין אופנה, דת או כת, כאשר למעשה לא עומדת שום הבנה מעמיקה מאחור. הרב לייטמן: הקבלה כשיטת תיקון האדם קיימת ועומדת בפני עצמה. לא משנה מה מנסים לעשות ממנה או באיזו צורה או שם למכור אותה. אני רק יכול לומר, שרבים רוצים להקים תחת שמה של הקבלה עסק משגשג ולמכור דברים שיש בהם כביכול כוחות על-טבעיים, אבל כל זה מעולם לא היה שייך לקבלה.

משה איבגי: הקבלה הפכה לעסק מצליח. הרב לייטמן: זה ברור. השם עצמו מושך ומבוקש, לכן יש העושים ממנו עסק מסחרי.

משה איבגי: האם הדבר אינו גורם נזק לקבלה? הרב לייטמן: אין מה לעשות, אנשים נמשכים אחר הטוב ומחפשים אותו, ורבים חושבים שבצורה כזו יוכלו לגרום לעצמם טוב. כאמור, הקבלה האמיתית משיבה על השאלה "שבביל מה אני חי?" בכך שהיא מעלה את

מה כולם רוצים מאיתנו?

המשך מעמוד ראשון

רק אז תיפסק המלחמה, שכן היא נועדה רק כדי לעורר אותנו לתפקידנו. אך מה עלינו לתקן? מה מקולקל בנו או בעולם? מקובלים שהשיגו את המציאות הכוללת מסתרים לנו ששורש הקולקול האנושי טמון בתכונת האנואים השולטת בכל אדם ואדם. האנואים האנושי שהתפתח בתהליך אבולוציוני טבעי, מדרגה ראשונית ועזירה שלו בתחילת קיום המין האנושי ועד דרגתו המירבית בימינו אנו, הוא כמו סכין חדה הממפרידה בין הבריות. כיום אנו רואים שהקשרים בין בני האדם מתפוררים, אף ברמת הגרעין הפנימי של המשפחה. מקובלים ממשכים ואומרים כי הפירוד הזה בין הנשמות הוא השורש לכל הרע בעולם. ספרי הקבלה המקוריים מתארים שיטה לתיקון האנואים, שתחזיר תחילה את עם ישראל ולאחר-מכן את כל האנושות לחיות "כאיש אחד, בלב אחד", על בסיס

העיקרון 'ואהבת לרעך כמוך'.

אותו אגו שגדל לממדים מפלצתיים, הוא גם הסיבה שבגללה ירד העם מהשגתו הרוחנית לאחר חורבן בית שני, אותה 'שנאת חינוס' שגרמה גם לחורבן הרוחני של העם היהודי וציאתו לגלות ולשכחה בת אלפיים שנה. חזרתנו בעת האחרונה לארץ מסמלת את תחילת השינוי הצפוי: ארץ ישראל היא המקום שבו יישמנו את השיטה בעבר, וזה המקום שאליו חזרנו כדי להמשיך את תפקידנו ולהעביר את השיטה לשאר האנושות.

המהלמות הינחתות כיום על ראשו נועד לעורר אותנו לתפקידנו. מרגע שנתעשת כיחידים וכעם ונבין מה מהות קיומנו בעולם ומה תפקידנו עלי אדמות, או אז נוכל לפתח מחדש את הקשר שאיבדנו עם העולם הרוחני ולזכות לחוות כבר עכשיו ביטחון, גשגוג, עצמאות ושלמות.

אודות בני ברוך

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן (MSc בביו כימיה ופילוסופיה) ונקראת על שמו של המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" - מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזוהר). שיטת הלימוד הייחודית אותה פיתח בני ברוך, מבוססת על לימוד המקורות האוטנטיים של כתבי מקובלים (ר' שמעון בר-יוחאי, כתבי האר"י, כתבי בעל הסולם) בגישה מדעית ומודרנית.

איך לומדים קבלה?

אינטרנט

- אתר קבלה למתחיל: www.kab.co.il
- שידורים חיים: www.kab.tv
- * כל החומר מוגש בצורה חופשית וללא תשלום

טלוויזיה

- ערוץ 25 (HOT)
- ערוץ 98 (YES)
- יום ב' 20:30
- יום ה' 8:00, 20:30
- יום ו' 15:30
- ערוץ קארמה 39 (HOT)
- א-ה' 8:00, 14:00, 20:00

* הצפייה בערוצים 25 ו-98 ללא תשלום

קבוצות לימוד

תל אביב	ירושלים	רעננה	נס ציונה
מכללת "הקודה שבלב" רח' קרליבך 29 1700-509-209	רח' קינג ג'ורג' 16 054-7586312	רח' אחזה 157 "בית הנוער" 050-7275995	רח' שינדלר 1 אשכול פיס 054-6850746
חולון HIT המכון הטכנולוגי רח' גולומב 52 (בניין 5) 054-5642386	אשדוד מכללת הדרום מרכז הקריה שער הקריה קומה ב' 052-4859233	אילת שכונת ערבה. מת"ש קולייר 052-4619161	בקרוב תיפתח שלוחה נוספת בפתח תקווה. פרטים בגיליון הבא.

סדרת ספרי הקבלה במבצע מיוחד לכבוד השנה החדשה!

30 ש"ח
לספר
(במקום 99 ש"ח)

להזמנות: 1-700-509-209, מידע נוסף באתר www.kabbalahbooks.co.il

שובר מתנה
בלעדי לקוראי
'קבלה לעם'
איספו 3 שוברי מתנה מגיליונות
שונים ושילחו להוצאת קבלה לעם
ת.ד. 1552 ר"ג 52145
ותקבלו לביתכם
ספר מתנה
לפי בחירתכם
(שובר גיליון מס' 1)